

"Ben Mâlikimin hizmetindeyim. Ey musibet! Eğer Onun izin ve rızasıyla geldinse merhaba, safâ geldin..." ifadelerini devamı ile birlikte izah eder misiniz?

"Ey musibet! Eğer Onun izin ve rızasıyla geldinse, merhaba, safâ geldin. Çünkü, elbette bir vakit Ona döneceğiz ve Onun huzuruna gideceğiz ve Ona müştâkız. Madem herhalde bir zaman bizi hayatın tekâlifinden âzâd edecektir. Haydi, ey musibet, o terhis ve o âzâd etmek senin elinle olsun, razıyım. Eğer benim emanet muhafazasında ve vazifeperverliğimi tecrübe suretinde sana emir ve irade etmiş, fakat sana teslim olmaklığıma izin ve rızası olmazsa, benim takatim yettikçe, emin olmayana, Mâlikimin emanetini teslim etmem, der. "(1)

Allah, büyük kullarına musibeti, kulluk azametlerini parlatmak için ve vazife başındaki ciddiyet ve samimiyetini test etmek için gönderiyor. Yani musibet ile vazife arasında sıkışan kulun musibete karşı direnci ve direnişi tevekküle zıt bir direnç ve direniş değil, tam aksine Allah'a olan bağlılığını ve sadakatini gösteren bir direniştir. Kul musibete meydan okurken kendi farazi benliğine dayanarak değil, Allah'ın sonsuz kudretine dayanarak meydan okuyor.

Tabiri yerinde ise Allah, kul ile musibet arasında **"tavşana kaç, taziya tut"** hesabı ile muamele ediyor ki, kulun nispi ve mahfi kemalatlari tezahür etsin. Allah hal dili ile musibete diyor ki **"Haydi git falanca kulumu alabildiğine hırpala."**; kuluna da diyor ki, **"Haydi görelim sadakatini, benim hesabıma ne kadar metanet gösterebileceksin."**

Üstad Hazretlerinin bu ifadelerinden bu manaları tahriç etmek mümkündür.

(1) bk. [Lem'alar, On Yedinci Lem'a](#).